

Finansdepartementet
Avgis elektronisk

2. desember 2021
Deres ref: 19/1862

Høringsvar – innlemmelse i norsk rett av endringer i referanseverdiforordningen

Det vises til departementets høringsbrev av 04.11.21 vedrørende forslag om innlemmelse i norsk rett av endringsforordning (EU 2021/168) som gjør endringer i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 (referanseverdiforordningen – BMR).

Finans Norges vurdering

Endringsforordningen på høring innebærer at EU-kommisjonen og nasjonale tilsynsmyndigheter gis adgang til å utpeke erstatningsreferanseverdi, dersom en referanseverdi opphører eller ikke lenger ansees som egnet. Endringen er delvis motivert i at flere av de mye brukte referanserentene under LIBOR ikke lenger vil bli fastsatt fra 01.01.22, men skal også hensynta tilsvarende situasjoner for andre referanseverdier i fremtiden. EU-kommisjonens og de nasjonale tilsynsmyndighetene vil med endringene under dette regelverket få et verktøy som kan benyttes for å motvirke utfordringer i forbindelse med bortfall/uegnethet av referanseverdier.

En erstatningsreferanseverdi skal utpekes dersom kontrakten eller det finansielle instrumentet ikke allerede angir en reserveløsning eller dersom den angitte reserveløsningen antas å ikke være egnet. For de kontraktene hvor det allerede er avtalt en alternativ referanseverdi, så skal denne - som hovedregel – benyttes som ny referanseverdi. I de tilfellene hvor kontraktspartene selv blir enige om en erstatningsreferanseverdi bør denne benyttes, noe også forordningen legger opp til.

Dersom en erstatningsreferanseverdi utpekes, erstatter den alle referanser til den opprinnelige referanseverdien i kontrakter og finansielle instrumenter som innehar slike referanser på datoen hvor erstatningsreferanseverdien gjøres gjeldende og som ikke allerede angir en erstatningsreferanseverdi.

I endringen fremkommer det at EU-kommisjonen gjennom vedtakelse av en kommisjonsforordning kan peke ut en erstatning for bl.a. enkelte kritiske referanseverdier og referanseverdier fra tredjeland der avvikling i alvorlig grad vil forstyrre finansmarkedene i EU. Adgangen for nasjonale tilsynsmyndigheter til å utpeke en erstatningsreferanseverdi under nasjonal rett gjelder kun for kritiske referanseverdier som bygger på bidrag der flertallet av bidragsyterne er lokalisert i samme EØS-land. Finans Norge er positive til at det innføres en

slik mekanisme som vil kunne bidra til å dempe konfliktnivået mellom motparter i en kontrakt som referer til en referanseverdi som skal opphøre.

Av endringsforordningens fortale fremkommer det videre at EU-kommisjonen skal gjennomføre offentlig høring og ta hensyn til anbefalinger fra relevante interessenter og nasjonale arbeidsgrupper før beslutninger om erstatningsreferanseverdier tas. Etter vår vurdering vil det være naturlig å stille de samme krav til relevante nasjonal myndigheters saksbehandling innenfor de referanseverdiene som faller innenfor deres myndighet. For øvrig støtter vi Finansdepartementets forslag om at Finanstilsynet anses som kompetent myndighet for en slik prosess underlagt norske nasjonale regler.

I og med at EU-kommisjonen gjennomfører sin fastsettelse av erstatningsreferanseverdier i form av kommisjonsforordninger («Commission Implementing Regulations») bør norske myndigheter være særlig oppmerksomme på eventuelle tidsmessige utfordringer i forbindelse med å innta slike bestemmelser i EØS-avtalen. Det vil være uheldig dersom det kan stilles spørsmål ved om norske aktører har anledning til å forholde seg til samme referanseverdier som aktører i EU.

Finans Norge stiller seg naturligvis til disposisjon dersom det er ønskelig med videre dialog i forbindelse med denne saken.

Med vennlig hilsen,
For Finans Norge

sign.

Erik Johansen
direktør, bank og kapitalmarked

sign.

Joar Johnsen
analysesjef